

Sygn. akt VII U 24/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2019 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Nikola Kaczorowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2019 r. w Warszawie

sprawy K. R., G. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. R., G. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 26 października 2018 roku nr (...)

1. oddala odwołania,

2. zasądza od odwołujących K. R. i G. R. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. kwoty po 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 października 2018 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., działając na podstawie art. 83 ust.1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn zm.) w powiązaniu z art. 83 § 1 k.c. stwierdził, że K. R. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność u płatnika składek R. G. R. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 kwietnia 2018 r.

W uzasadnieniu ww. decyzji organ rentowy wskazał, że materiał zgromadzony w toku postępowania wyjaśniającego nie potwierdził, aby K. R. współpracowała z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. W ocenie organu rentowego, współpraca K. R. z G. R. (1) została zawarta dla pozor (art. 83 k.c.). Zakład ustalił również, że ubezpieczona przed zgłoszeniem do obowiązkowych ubezpieczeń oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego nie posiadała żadnego tytułu do ubezpieczeń społecznych, w okresie od 2 lutego 2014 r. do 31 marca 2016 r. zgłosiła się tylko do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego. W dniu 5 lipca 2018 r. K. R. urodziła dziecko i wystąpiła o zasiłek macierzyński. Organ rentowy podkreślił również, że płatnik od początku prowadzenia działalności polegającej na wydawaniu książek nie zatrudniał żadnych pracowników. Reasumując zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych K. R. dokonano w sposób świadomy i przemyślany, aby umożliwić jej uzyskanie tytułu do ubezpieczeń społecznych, a w konsekwencji zasiłku macierzyńskiego (decyzja ZUS z dnia 26 października 2018 r. – akta organu rentowego).

K. R. i G. R. (1) w dniu 29 listopada 2018 r. złożyli do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od wyżej wskazanej decyzji z dnia 26 października 2018 r., nr (...). W związku z powyższym odwołujący wnieśli o zmianę zaskarżonej decyzji w całości. Zdaniem odwołujących organ rentowy w sposób błędny uznał, że ubezpieczona nie podlega, jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 kwietnia 2018 r., pomimo faktycznego wykonywania współpracy przy prowadzeniu działalności u ww. płatnika składek. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona oraz płatnik składek podnieśli, że złożone przez nich w toku postępowania wyjaśniającego pisemne oświadczenia, są wystarczające dla potwierdzenia faktycznego wykonywania przez ubezpieczoną współpracy w ramach prowadzonej przez płatnika składek działalności gospodarczej. W ocenie odwołujących, organ rentowy błędnie ocenił dowody dotyczące wzrostu przychodów płatnika składek w okresie współpracy K. R. przy prowadzenia działalności gospodarczej, bowiem z zestawienia przychodów i rozchodów wynika, że przychody w porównaniu do okresu przed rozpoczęciem współpracy wzrosły prawie dwukrotnie (odwołanie z dnia 29 listopada 2018 r., k. 3 – 7 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na tożsamą argumentację, co w skarżonej decyzji. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że uzyskał oświadczenie G. R. (1), w którym wyjaśnił on, że zdecydował się na zatrudnienie K. R., ponieważ chciał zwiększyć obroty w firmie i rozszerzyć asortyment oferowanych produktów .. (...) przedmiotowym oświadczeniu płatnik wskazał, że do obowiązków ubezpieczonej należało gromadzenie i porządkowanie dokumentacji księgowej firmy, utrzymywanie czystości w miejscu pracy, pomoc przy pracach biurowych, wspieranie w rozmowach telefonicznych z zagranicznym kontrahentem, pakowanie i wysyłanie towaru oraz okazjonalne dostarczanie wydruków o niskich nakładach do klientów. Organ rentowy nie dał wiary wyjaśnieniom płatnika, bowiem z miesięcznych zestawień przychodów i rozchodów firmy w 2018 r. nie wynika, aby od momentu rozpoczęcia współpracy z odwołującą nastąpił wzrost przychodów płatnika. W ocenie organu rentowego działania odwołujących miały na celu uzyskanie przez K. R. tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i świadomą chęć osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych (odpowiedź na odwołanie, k. 10 – 11 verte a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. R. (1) od dnia 1 października 2009 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą G. R. (2) polegającą na świadczeniu usług poligraficznych z siedzibą przy ul. (...) w K.. Zasadnicza działalność firmy skupia się na poligrafii (m.in. publikacje, wydruki, ulotki), a w niewielkiej części na modelarstwie. Dochody firmy w 2/3 stanowią przychód z działalności związanej z poligrafią, natomiast w 1/3 stanowią przychód z działalności związanej z modelarstwem. G. R. (1) nie zatrudnia pracowników (wydruk z (...), k. 28 a.s., zeznania G. R. (1), k. 62 – 64 a.s.).

G. R. (2) w 2017 r. osiągnął przychód z działalności w wysokości 316 854,82 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 255 569,02 zł, a dochód wyniósł 61 285,80 zł. Z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2018 r. płatnika składek wynika, że przychód wyniósł 40 053,33 zł, koszty uzyskania przychodów wyniosły 25 751,45 zł, natomiast dochód wyniósł 14 301,88 zł. W poszczególnych miesiącach w roku 2018 dochód/strata płatnika składek wynosił:

- w styczniu 2018 r.: - 9 103,76 zł;
- w lutym 2018 r.: - 16 490,83 zł;
- w marcu 2018 r.: 13 553,60 zł;
- w kwietniu 2018 r.: 399,30 zł;
- w maju 2018 r.: - 6 074,05 zł;

- w czerwcu 2018 r.: 30 624,66 zł;

- w lipcu 2018 r.: 44 926,54 zł.

(informacja o wysokości dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2017 PIT/B - akta organu rentowego, podatkowa księgi przychodów i rozchodów za 2018 r. - akta organu rentowego).

K. R. ur. (...), posiada wyższe wykształcenie magisterskie o kierunku administracja. Ubezpieczona od 14 kwietnia 2011 r. nie posiadała tytułu do ubezpieczeń społecznych. W okresie od 2 lutego 2014 r. do 31 marca 2016 r. odwołująca zgłosiła się tylko do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego (karta informacyjna dotycząca płatnika składek - akta organu rentowego, kopie dyplomów - akta organu rentowego).

W dniu 23 marca 2018 r. G. R. (1) zgłosił swoją żonę K. R. do ubezpieczeń społecznych od dnia 1 kwietnia 2018 r., jako osobę współpracującą przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Jako formę pobierania wynagrodzenia wskazał uznaniowy podział środków wypracowanych przez firmę. W chwili zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych K. R. była w 6 miesiącu ciąży, dziecko urodziła w dniu 5 lipca 2018 r. K. R. prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z G. R. (1), od momentu urodzenia córki zajmuje się domem i dzieckiem (dokumentacja medyczna, k. 40 a.s., odpis skrócony aktu urodzenia, k. 40 a.s., zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych – akta organu rentowego).

K. R. już od 2015 r. pojawiała się w biurze firmy przy ul. (...) w K., pomagała wtedy utrzymywać porządek. W okresie od kwietnia do czerwca 2018 r. odwołująca zajmowała się głównie czyszczeniem i przygotowywaniem gotowych modeli, pakowaniem gotowych modeli wyprodukowanych przez płatnika, wydrukiem listów przewozowych, naklejaniami je na paczki, sporadycznie dostarczała spersonalizowane pudełka, które były drukowane przez płatnika do P. A.. Odwołująca pomagała płatnikowi kontaktować się z zagranicznym kontrahentem z H., ale samodzielnie nie odpowiadała merytorycznie na wiadomości e-mail kierowane do płatnika, segregowała je i porządkowała oraz tłumaczyła z języka hiszpańskiego na polski tzn. pomagała G. R. (1) zrozumieć o co pytają zagraniczni klienci. K. R. nigdy nie pracowała z płatnikiem w części poligraficznej. W firmie nie pojawili się nowi kontrahenci zagraniczni w czasie kiedy K. R. współpracowała z G. R. (2) (zeznania świadka J. P., k. 57 – 58 a.s., zeznania świadka K. K., k. 58 – 60 a.s., zeznania świadka W. P., k. 60 – 61 a.s., zeznania świadka P. A., k. 61 a.s., zeznania G. R. (1), k. 62 – 64 a.s., zeznania K. R., k. 64 – 65 a.s.).

W oparciu o dokumentację zawartą w aktach organu rentowego ubezpieczonej K. R. Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W., wydał w dniu 26 października 2018 r., decyzję nr (...), mocą której na podstawie art. 83 ust.1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn zm.) w powiązaniu z art. 83 § 1 k.c. stwierdził, że K. R. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność u płatnika składek R. G. R. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 kwietnia 2018 r. (decyzja ZUS z dnia 26 października 2018 r. – akta organu rentowego).

K. R. i G. R. (1) odwołali się od powyższej decyzji, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 29 listopada 2018 r., k. 3 – 7 a.s.).

Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy i mogące stanowić podstawę do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Jednocześnie Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom świadków: J. P., K. K., W. P., P. A.. Zdaniem Sądu Okręgowego złożone przez ww. świadków zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniały.

Sąd zeznaniom odwołujących K. R. i G. R. (1) dał wiarę w zakresie jakim opisywali oni charakter działalności prowadzonej przez G. R. (1) polegającą głównie na przygotowywaniu wydruków poligraficznych oraz w niewielkim stopniu na modelarstwie. Ze zeznaniemi odwołujących odnośnie współpracy K. R. z G. R. (1), Sąd uznał za wiarygodne w niewielkim zakresie. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że K. R. faktycznie pomagała G. R. (1), lecz jej pomoc była marginalna. Sąd miał na uwadze, że świadkowie zgodnie zeznali, że czasami widywali odwołującą w biurze, podczas wykonywania czynności głównie związanych z utrzymywaniem porządku, pakowaniem oraz przygotowywaniem paczek do wysyłki. Wobec tego zdaniem Sądu pomiędzy odwołującymi nie istniała realna współpraca przy prowadzeniu działalności gospodarczej w takim zakresie w jakim oboje wskazywali, bowiem nie potwierdzają tego ani dowody osobowe w postaci zeznań świadków, ani w postaci dokumentów.

Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu ginekologii i położnictwa, gdyż na podstawie zebranych w sprawie dowodów Sąd ustalił, że odwołująca nie spełniała kluczowej przesłanki warunkującej uznanie współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej, gdyż współpracowała z płatnikiem jedynie w niewielkim zakresie związanym z modelarstwem. Sąd miał na uwadze art. 278 § 1 k.p.c., zgodnie z którym dopuszczenie dowodu z opinii biegłego następuje w wypadkach, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane są wiadomości „specjalne”. Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego następuje więc wówczas, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebne są wiadomości wykraczające poza zakres wiadomości przeciętnej osoby posiadającej ogólne wykształcenie. W świetle powyższego Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego specjalisty, gdyż prowadził on jedynie do przedłużenia postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. R. i G. R. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 października 2018 r., nr (...) nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie, czy K. R. współpracowała przy prowadzeniu działalności gospodarczej z G. R. (1) i w konsekwencji, czy powinna ona w spornym okresie podlegać z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Aby tę kwestię rozstrzygnąć, należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019r., poz. 300, dalej: u.s.u.s.). Art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Ponadto w myśl art. 13 pkt. 5 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby współpracujące – od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia do dnia zakończenia tej współpracy.

Jednocześnie powyższa ustawa definiuje osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust.1 pkt. 4 i 5, za którą uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka, dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia. Orzecznictwo precyzuje tę definicję i wskazuje jej cechy istotne.

Podkreślić przy tym należy, że żaden z przepisów prawa nie definiuje jakim kryteriom winna odpowiadać współpraca przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Niemniej wydaje się za zasadne przyjęcie, że wykonywana przez osoby współpracujące działalność również powinna charakteryzować się ciągłością i zorganizowaniem. Wyłącznie tylko taka współpraca powoduje obowiązek ubezpieczenia społecznego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 18 lipca 2006 r., o sygn. akt III AUa 1641/05). Takie same stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 września 2013 r. (III AUa 2274/12) stwierdzając, że cechą konstytutywną pojęcia współpraca przy prowadzeniu pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 11 u.s.u.s. jest istotny dla działalności gospodarczej

ciężar gatunkowy działań współpracownika, które to działania nie mogą mieć charakteru wtórnego. Przedmiotowe działania muszą jednocześnie pozostawać w bezpośrednim związku z przedmiotem podjętej działalności oraz muszą charakteryzować się pewną systematycznością, stabilnością i zorganizowaniem, a nadto muszą obejmować znaczący czas i częstotliwość. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 06 stycznia 2009 r. (II UK 134/08) wyjaśnił, że cechami konstytutywnymi pojęcia „współpraca przy działalności gospodarczej” są występujące łącznie: istotny ciężar gatunkowy działań współpracownika, które nie mogą mieć charakteru wtórnego, bezpośredni związek z przedmiotem działalności gospodarczej, stabilność i zorganizowanie oraz znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót. Sąd Okręgowy w pełni zgadza się z ww. stanowiskiem.

Ponadto warunkiem, jaki jest konieczny do uznania danej osoby za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, jest zaliczenie tej osoby do kręgu osób najbliższych dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Za osobę tę może być uznana tylko osoba, która poza łączącym ją z prowadzącym działalność gospodarczą pokrewieństwem, pozostaje z nim we wspólnym gospodarstwie domowym – które to warunki niewątpliwie w przedmiotowej sprawie zostały spełnione pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem. Przy określeniu prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego należy brać pod uwagę następujące okoliczności: wspólny adres zameldowania (zamieszkania), prowadzenie wspólnego budżetu domowego, współpraca w załatwianiu codziennych spraw życiowych. Tym samym przyjąć należy, iż współpracujący to członkowie najbliższej rodziny, pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą działalność gospodarczą, przyczyniający się do prowadzenia działalności, działający na rzecz i w imieniu osoby prowadzącej działalność oraz wykazujący zaangażowane w prowadzenie tej działalności.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że odwołujący G. R. (1) jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą i podlega z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym. Od dnia 1 kwietnia 2018 r., zgłosił on także do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, tj. emerytalnego, rentowych, wypadkowego i do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego swoją żonę K. R., jako osobę współpracującą. Z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wynika także, że małżonkowie wspólnie zamieszkują i pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym i tej okoliczności organ rentowy nie kwestionował.

Jak zostało już wskazane, kluczowe znaczenie dla uznania członka rodziny za osobę współpracującą przy prowadzeniu działalności gospodarczej ma okoliczność faktycznego wykonywania przez niego pracy, pozostającej w bezpośrednim związku z przedmiotem działalności gospodarczej płatnika.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że od dnia 1 kwietnia 2018 r. K. R. podejmowała czynności związane z czyszczeniem i przygotowywaniem gotowych modeli, pakowaniem gotowych modeli wyprodukowanych przez płatnika, wydrukiem listów przewozowych, naklejaniem je na paczki, sporadycznie dostarczała spersonalizowane pudełka. Powyższe czynności związane z pomocą przy wysyłce modeli wykonywanych przez płatnika odwołująca wykonywała nieregularnie, nie pojawiała się w biurze codziennie w ustalonych godzinach pracy. K. R. pojawiała się w biurze przy ul. (...) w K. już od 2015 r., pomagała wtedy utrzymywać tam porządek. Powyższe czynności wykonywane przez K. R. nie były zatem wykonywane systematycznie i w sposób ciągły. Okoliczności te potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie J. P., K. K., W. P., P. A.. Sąd miał na uwadze, że strony nie przedstawiły w toku sprawy innych dowodów, które mogłyby świadczyć o ciągłości, bądź systematyczności wykonywanych przez odwołującą czynności. Niezależnie od powyższego Sąd rozważył również rozmiar pracy wykonywanej przez odwołującą i jej wpływ na działalność gospodarczą prowadzoną przez G. R. (1). Wbrew twierdzeniom odwołujących nie można znać, aby praca wykonywana przez K. R. miała kluczowe znaczenie dla działalności. Wręcz przeciwnie, jak zeznał G. R. (1) jego działalność głównie opierała się na poligrafii, natomiast żona K. R. nie wykonywała czynności związanych z poligrafią, a jedynie modelarstwem, jedynie sporadycznie dostarczała gotowe spersonalizowane wydruki klientom. Działalność ukierunkowana na modelarstwo stanowiła 1/3 dochodów działalności płatnika, a tylko w tej części działalności odwołująca wykonywała różne czynności. Ponadto strona odwołująca nie udowodniła, aby od momentu nawiązania współpracy pomiędzy odwołującymi dochód z działalności płatnika składek wzrósł. Co więcej z akt sprawy nie wynikało również, aby płatnik pozyskał w spornym okresie nowych klientów. Sąd miał na uwadze, że działalność odwołującego była ukierunkowana głównie na świadczenie usług

poligraficznych i to właśnie z tej dziedziny uzyskiwała 2/3 dochodów, natomiast odwołująca w tej części działalności płatnika wykonywała znikome czynności polegające na sporadycznym dostarczeniu gotowych produktów do klienta.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy uznał, że w spornym okresie K. R. nie spełniała podstawowej przesłanki uznania jej za osobę współpracującą przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej, bowiem nie wykonywała żadnej pracy związanej z główną działalnością gospodarczą odwołującego polegającą na świadczeniu usług poligraficznych. Analiza zeznań świadków jak i odwołujących prowadzi do wniosków, że K. R. w spornym okresie zajmowała się sporadycznie wykonywaniem prac porządkowych w biurze, oraz przygotowywaniem paczek z gotowymi modelami oraz ich wysyłką, dlatego nie wspierała męża przy prowadzeniu jego działalności gospodarczej w rozumieniu art. 8 ust. 11 u.s.u.s.

W tych okolicznościach Sąd uznał odwołanie za niezasadne. W ocenie Sądu treść zeznań świadków oraz stron i całokształtu materiału dowodowego, jakim dysponował Sąd i organ rentowy, dawała podstawy do przyjęcia, że sporna współpraca przy prowadzeniu działalności gospodarczej łącząca strony miała charakter pozorny. Biorąc pod uwagę całokształt sprawy należało uznać, że współpraca łącząca K. R. i G. R. (1) opierała się głównie na drobnej pomocy małżeńskiej.

Reasumując, stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych powyżej przepisów, oddalił odwołanie K. R. i G. R. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 26 października 2018 r., nr (...), o czym orzekł w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W rozpatrywanej sprawie za stronę przegrywającą postępowanie należało w ocenie Sądu uznać odwołujących się, bowiem główne żądanie, w zakresie zmiany skarżonych decyzji i stwierdzenia podlegania przez K. R. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu współpracy z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność u płatnika składek R. G. R. (1), nie zostało uwzględnione, a odwołanie w tym zakresie oddalono zgodnie z pkt 1 wyroku. W konsekwencji powyższego Sąd obciążył kosztami odwołujących obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 265) zasądził od każdego z odwołujących na rzecz organu rentowego po 180,00 zł.

SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć (...)